

maalet. Han ansaa det for en stor Fordel, at man var »kommet over det vanskelige Punkt ved Afleveringspligtens Op-hævelse«, og udtalte Haabet om, at man kunde se Fremtiden i Møde uden Frygt for store Svingninger og uden Frygt for Nedgang i Kroneværdien. Planerne om at tvinge Kroneværdien ned ved Tilbageholdelse af udenlandsk Valuta karakteriserede Ministeren som landsskadelige. Dernæst udtrykte Ministeren sin Glæde over Stigningen i *Obligationskurserne* i de sidste Maaneder, idet han pegede paa Betydningen heraf saavel for Byggevirksomheden som m. H. t. Muligheden for en Rentenedgang i Banker og Sparekasser. Derfra gik Ministeren over til at omtale *Konverteringerne* i England, Frankrig og Svejts; disse Konverteringer paa de forskellige nationale Pengemarkeder var efter Ministerens Mening en Betingelse for, at Konverteringerne og dermed Nedgangen i Renten kunde brede sig til det internationale Pengemarked; men han troede dog ikke, at man skulde regne med en meget hurtig Udvikling paa dette Omraade.

Finanslovforslagets*) 1. *Behandling* foregik først i Samlingens 2. Afdeling og strakte sig over Dagene fra den 5. til den 10. December. Forhandlingerne blev for en væsentlig Del præget af det nys stedfundne Folketingsvalg, Grundlaget for Valgkampen og Valgets Resultater og Konsekvenser. Socialdemokraternes Ordfører, *Hans Nielsen*, betegnede Valget som »næsten det mest vidunderlige«, Socialdemokratiet havde oplevet her i Landet siden Bevægelsens første Tid. Den af Venstre førte ensidige Tilpasningspolitik havde uundgaaeligt maattet føre til et Nederlag, og selv om de Konservative kunde pege paa Fremgang — hvad Taleren tilskrev deres Indsats i Kriselovgivningen —, havde de dog kun indvundet Halvparten af, hvad de tabte i 1929. Retsstatspartiets Stemmetilvækst havde for Taleren været Valgets største Overraskelse; derimod undrede det ham ikke, at det kommunistiske Parti i saa urolige Tider havde kunnet mønstre 17 000 Stemmer. — Efter Valutaspørgsmaalets Løsning ved Loven af 6. December var Arbejdsløsheden nu det store Spørgsmaal, som alle Bestræbelser maatte sættes ind paa at søge løst, og Taleren pegede her foruden paa forskellige af Regeringens Lovforslag paa en Udtalelse af Statsministeren [den 2. December] om Iværksættelse af store offentlige Arbejder, eventuelt ved Hjælp af Laan. Derimod vilde et fortsat Tryk paa Lønninger og Understøttelser bringe Købeevnen til

*) Den 30. November — straks efter Rigsdagens fornyede Sammentræden — blev Finanslovforslaget fremlagt paa ny i uændret Skikkelse.